

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Volkovou ve věci

žalobce: M. H.

proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 4. 2024, č. j. MSK 32466/2024, o dopravním přestupku,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Městský úřad Bruntál rozhodnutím ze dne 29. 12. 2023, č. j. MUBR/204187-2023/mor, (dále též „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“), uznal žalobce vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) a § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se měl dopustit tím, že dne 24. 10. 2023 v době od 11:00 do 11:01 na silnici I/11 od autobusové zastávky ze směru na Bruntál k domu č. p. 114 v obci Milotice nad Opavou řídil osobní motorové vozidlo tov. zn. Škoda Fabia RZ X jednak bez platné technické prohlídky (dále jen „TP“), platné pouze do 22. 10. 2023, kdy tímto nedbalostním jednáním porušil § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M.P.

podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu a jednak po provedeném testu sadou Drug Wipe 5SP na jiné návykové látky, který vykázal pozitivní hodnotu na amfetamin/metamfetamin, se na výzvu policisty odmítl podrobit lékařskému vyšetření s odběrem biologického materiálu k zjištění hladiny jiné návykové látky v krvi, kdy tímto úmyslným jednáním porušil § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu, a dopustil se přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu.

2. Za spáchání přestupků byl žalobci uložen správní trest, a to pokuta v částce 27 000 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců (do doby zákazu činnosti byla započítána doba zadržení řidičského průkazu od 24. 10. 2023 do nabytí právní moci rozhodnutí správního orgánu I. stupně) a povinnost nahradit náklady řízení v částce 1 000 Kč.
3. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně brojil žalobce odvoláním, které žalovaný rozhodnutím ze dne 2. 4. 2024, č. j. MSK 32466/2024 (dále jen „napadené rozhodnutí“) podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“ nebo „s. ř.“) zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.
4. Proti napadenému rozhodnutí brojí žalobce žalobou.

II. Skutečnosti zjištěné ze správního spisu

5. Součástí správního spisu je oznámení o přestupku ze dne 24. 10. 2023, ze kterého se podává, že se žalobce odmítl do oznámení vyjádřit a podepsat. V oznámení je uvedeno, že se žalobce podrobil orientačnímu vyšetření ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou (výsledky měření alkoholu v krvi byly negativní) s pozitivním výsledkem. Po výzvě a poučení se řidič odmítl podrobit odbornému lékařskému vyšetření. Žalobce taktéž odmítl podepsat potvrzení o zadržení řidičského průkazu z téhož dne.
6. Dle úředního záznamu ze dne 24. 10. 2023, č. j. KRPT-275966-1/PŘ-2023-070110, který vyhotovil prap. J. R., dne X v 11:00 hod. prováděla prvosledová hlídka B-119 OOP ČR Bruntál ve složení pprap. R., pprap. J. a nstržm. R. dohled nad VP a BESIP na území obce Milotice nad Opavou, kdy na silnici č. I/11 u autobusové zastávky ze směru od města Bruntál si hlídka povšimla osobního automobilu zn. Škoda FABIA, bílé barvy, které mělo rozbité levé zadní trojúhelníkové okénko, dále vozidlo pokračovalo na křižovatce doleva do obce. Hlídka se rozhodla provést kontrolu vozidla a osádky. V čase 11:01 hod poblíž domu s č. p. 114 v obci Milotice nad Opavou bylo vozidlo následně předepsaným způsobem za užití majáku modré a červené barvy za pomoci červeného nápisu „STOP POLICIE“ zastaveno a kontrolováno. Po ztotožnění řidiče i vozidla byl žalobce vyzván k provedení dechové zkoušky s negativním výsledkem. Následně byl vyzván k podrobení se orientačního testu sadou Drug Wipe, který vykázal pozitivní hodnoty na amfetamin/metamfetamin. Žalobce tak byl pprap. R. vyzván k lékařskému vyšetření s odběrem biologického materiálu. Tomuto vyšetření se po opakovaném řádném zákonném poučení a možných sankcích žalobce odmítl podrobit. Žalobce uvedl, že žádné návykové látky neužívá. Užívá léky proti bolesti, po kterých by asi neměl řídit. I přes to lékařské vyšetření odmítal a odmítal taktéž další vyjádření. Pouze uvedl, že lékařům nevěří, a proto do sebe nenechá píchat jehly. Nevyjádřil

se ani k tomu, odkud jel, pouze uváděl že musí domů, jelikož má doma otevřená okna a nemocné psy. Žalobci byl zadržen řidičský průkaz.

7. Z úředního záznamu ze dne 24. 10. 2023, č. j. KRPT-275966-4/PŘ-2023-070110, se podává, že po orientačním vyšetření na jinou návykovou látku byl zjištěn pozitivní výsledek na látku amfetamin/metamfetamin.
8. Ve výpisu z evidenční karty řidiče je celkem 5 záznamů o přestupcích a aktuální stav bodového hodnocení osoby je 0 bodů.
9. Na kartě vozidla X je uvedeno, že technická prohlídka žalobcova vozidla byla platná do 22. 10. 2023.
10. Správní orgán I. stupně vydal dne 6. 11. 2023 ve věci příkaz, proti kterému podal žalobce odpor.
11. Správní orgán I. stupně nařídil ústní jednání na 28. 12. 2023. Na tomto jednání správní orgán I. stupně vyslechl jako svědka pprap. J. R., pprap. L. J. a nstržm. D. R.
12. Rozhodnutím ze dne 29. 12. 2023, č. j. MUBR/204187-2023/mor, správní orgán I. stupně uznal žalobce vinným ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu a podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu.
13. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně brojil žalobce odvoláním, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl. Žalovaný nejprve vyhodnotil procesní stránku věci a uzavřel, že v procesním postupu orgánu I. stupně neshledal pochybení, které by mělo za následek vydání nezákonného rozhodnutí. Žalobce navrhl výslech svědka Mgr. J. M., který ovšem provedl pouze schválení spisu k postoupení správního orgánu, nebyl tak svědkem předmětné události, a proto nebyl předvolán k ústnímu jednání. Žalobce na svých právech zkrácen nebyl. Žalovaný naopak shledal, že správní orgán I. stupně hájil jeho práva dostatečně – byl řádně poučen, byla mu dána možnost navrhopvat důkazy, mohl se k věci vyjádřit a zvolil se také svého zástupce. Přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu byl žalobci prokázán v souladu s § 3 s. ř. K tomu odkázal především na oznámení o přestupku a kartu vozidla. Žalovaný dále zhodnotil způsob zavinění i materiální znaky přestupku. Taktéž přestupek dle § 125c odst. 1 písm. d) byl žalobci prokázán v souladu se správním řádem. Žalovaný vytkl správnímu orgánu I. stupně, že zahájil řízení vydáním příkazu, pro který však nebyly dostatečné podklady. Příkaz byl zrušen včasným odporem žalobce. Přestupek byl prokázán na základě výslechu svědků, kteří popsali důvod zastavení vozidla, jednání s řidičem a také popsali, jak byl žalobce vyzván a poučen k podrobení se lékařskému vyšetření ke zjištění, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn návykovou látkou. Žalobce po celou dobu řízení neuvedl žádnou konkrétní námitku, která mohla vést k závěru, že služební zákrok policistů nebyl v souladu s právními předpisy, nebo že by žalobce nerozuměl výzvě k podrobení se lékařskému vyšetření. Dále žalovaný i k tomuto přestupku zhodnotil způsob zavinění a škodlivost jednání. Žalobce neposkytl správnímu orgánu I. stupně žádný důkaz, který by mohl být hodnocen výrazně v jeho prospěch. K uloženým trestům žalovaný uvedl, že byly uloženy v nejnižší možné míře. Žalovaný zkonstatoval, že rozhodnutí orgánu I. stupně nemůže být ani nepřezkoumatelné. K námitkám žalobce dodal, že byly pouze obecného charakteru, nebyla vznesena žádná konkrétní námitka, která by mohla vyvrátit provedené rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M.P.

III. Žaloba

14. Žalobce v žalobě namítal, že správní orgán I. stupně i žalovaný nerozhodovali na základě obsahu spisu, zejména svědeckých výpovědí, ale na základě vytvořených domněnek. Napadené rozhodnutí považuje za nepřezkoumatelné, neboť v odůvodnění rozhodnutí nelze dovodit úvahy žalovaného. Tímto správní orgán odňal žalobci právo na spravedlivý proces.
15. V závěru žaloby navrhl, aby krajský soud zrušil napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k novému projednání.

IV. Vyjádření žalovaného

16. Ve svém vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že námitky žalobce jsou nedůvodné. Správní orgán I. stupně i žalovaný postupovali v souladu s § 68 odst. 3 s. ř., uvedli důvody výroků rozhodnutí, podklady pro jejich vydání, úvahy, kterými se řídili při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů a vypořádání námitek a vyjádření žalobce. Oba přestupky byly žalobci prokázány řádně provedenými důkazy, zejména výslechy svědků – policistů. K námitce absence poučení, kterou žalobce vznesl během řízení, žalovaný nad rámec uvedl, že součástí skutkové podstaty daného přestupku není poučení, přestupek je spáchán tehdy, pokud je řidič řádně vyzván a zaviněně odmítne vyšetření. Tyto skutečnosti byly prokázány. K tomu také odkázal na § 82 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Na závěr navrhl zamítnutí žaloby.

V. Jednání

17. Jednání, které se uskutečnilo dne 16. 10. 2025, se zúčastnil zástupce žalobce a zástupkyně žalovaného.
18. Zástupce žalobce při jednání namítal, že policisté, kteří prováděli silniční kontrolu, jednali v rozporu s § 13 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky. Poučení dle uvedeného ustanovení je povinen policista občanovi poskytnout před každým úkonem, přičemž, jak vyplývá z výpovědi svědků, žalobce nebyl dle § 13 zákona o policii poučen. Konkrétně žalobce dle jeho zástupce nebyl poučen o právu nevypovídat a právu na zákaz sebeobviňování. Krajský soud se zástupce žalobce dotázal, jak se žalobce sebeobviňoval. Žádal konkrétní sdělení, co by žalobce neučinil nebo neřekl, pokud by byl řádně poučen. Zástupce žalobce toliko odkázal na poslední odstavec úředního záznamu ze dne 24. 10. 2023 na č. l. 3 správního spisu.
19. Zástupce žalobce dále nesouhlasil se stranou 2 oznámení přestupku, kde je místo pro vyjádření řidiče. Dle zástupce, pokud řidič dokument podepíše, současně stvrzuje větu, která byla do oznámení přestupku a k případnému vyjádření „*podvodně a úskočně implentována*“, a sice, že svým podpisem stvrzuje, že poučení rozuměl. Poučení ze strany policie přichází zásadně až po odmítnutí vyšetření, a to tak, že policie vyzve řidiče, aby oznámení přestupku podepsal na určitém místě. Nikdo se netáže, jestli řidič poučení porozuměl či nikoliv a jestli žádá doplnění poučení. Z těchto důvodů žalobce odmítl oznámení přestupku podepsat.
20. Poté zástupce doplnil, že žalobce nebyl poučen o tom, že může být odběr krve proveden na jeho žádost. Při odběrech na žádost řidiče by žalobce k odběru doprovodila policie, ovšem byla by provedena krevní zkouška, nikoliv jiné z biologických vyšetření, a hlavně by žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M.P.

mohl odsouhlasit osobu, která by test vyhodnocovala. Když je vyšetření krve provedeno na žádost policie, jsou vyhotoveny výsledky s takovým zpožděním, že i kdyby zůstal zbytek odebraného materiálu, tak je k ověření výsledku vyšetření později nepoužitelný. Jen v České republice jsou testy na přítomnost jiné návykové látky nebo alkoholu v krvi prováděny na základě jednoho vzorku, ve zbývajícím demokratickém světě jsou odebírány vzorky dva, kdy B vzorek je vyhodnocován za přímé účasti obviněného, Pokud vzorek B nepotvrdí vzorek A nebo pokud byl vzorek B nevhodně skladován a není možné jej vyhodnotit, pak je ze zákona neplatný i vzorek A. V České republice však výsledky krevních testů není možné dodatečně ověřit.

21. Zástupce žalobce dále brojil proti tomu, že test na přítomnost návykových látek byl prováděn přístrojem Drug Wipe 5SP. Podstatná je zkratka SP. Takový test výrobce a držitel ochranné Drug Wipe nezná, nikde na žádných podkladech výrobce není o typu SP nic uvedeno. Je tedy otázkou, jestli se jedná vůbec o schválený test, který má mezinárodní atest.
22. Dále zástupce žalobce namítal, že oznámení přestupku na č. l. 1 správního spisu je listinou, která byla rozhodnutím Evropského soudu pro lidská práva označena za neplatnou. Evropský soud pro lidská práva judikoval, že listiny, které jsou napsány způsobem „ber nebo nech být“, tedy že nedávají možnost výběru alternativy, jsou nepřípustné. Odkazované rozhodnutí k dotazu soudu zástupce nekonkretizoval.
23. Zástupce žalobce dodal, že se setkal s několika výsledky znaleckého zkoumání na přítomnost návykových látek a vyhodnotil jejich skutečný obsah. U posudků dnes již odsouzené bývalé soudní znalkyně Ing. H. porovnáním počtu posudků za určité časové období zjistil, že tato znalkyně vykazovala za celou dobu své činnosti každý den 49 hodin výkonu práce. Tzn., že každý její posudek byl a je podvodný, protože znalec dle současného i předchozího znění zákona o znalcích smí ověřit jen to, co sám provedl. Obdobná situace je i u dalších znalců. To zástupce žalobce vedlo k tomu, aby nechal vypracovat mobilní aplikaci, která bude dokumentovat každý krok policistů. Po zavedení aplikace by ze služby muselo odejít přibližně 30 % policistů.
24. Pověřená pracovnice žalovaného odkázala na vyjádření k žalobě ze dne 12. 11. 2024, které je k součástí spisu. Dodala, že lhůta pro podání žaloby uplynula a v této lhůtě žalobce podal pouze obecnou žalobu, žalobní body představovaly pouze několik vět. Zástupce žalobce žalobu během soudního jednání nepřípustně rozšířil, soud by se jeho námitkami tedy neměl zabývat. K vlastnímu přestupku nepodrobení se odbornému lékařskému vyšetření zástupkyně žalovaného sdělila, že byla učiněna kvalifikována výzva k podrobení se vyšetření, což vyplývá ze svědectví policistů. Žalobce netvrdí, že pokud by byl poučen, tak by se vyšetření podrobil. Nerozporuje, že výzva k podrobení se vyšetření byla učiněna, či že by nevěděl o následcích nepodrobení se odborného vyšetření. Žalobce již byl jednou trestán zákazem činnosti z důvodu alkoholu v krvi, nelze tedy u něj předpokládat, že vůbec netuší, jakým způsobem by dané řízení mělo probíhat a jaké jsou následky. I přes odlišnost přestupku týkajícího se přítomnosti alkoholu a jiných návykových látek v těle řidiče lze považovat postup a proces za obdobný. Navrhla zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
25. Zástupce žalobce dodal, že žalobce nebyl poučen o svých právech a povinnostech a o tom, že mohlo dojít k odběru krve na jeho žádost. Žaloba nebyla při jednání rozšířena, pouze žalovaný nedokázal vyhodnotit, co vše se skrývá pod námitkou porušením práva na Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M.P.

spravedlivý proces. Pod tou se totiž skrývá to, že měl žalovaný podrobně rozpitvat každý úkon a každý závěr policistů i prvoinstančního správního orgánu. Pak by věděl, čím může být argumentováno. To, co zástupce při jednání uvedl, je pouze vysvětlení, co je míněno větou „bylo porušeno právo na spravedlivý proces“.

26. Zástupce žalobce navrhl, aby byl k důkazu vyžádán mezinárodní atest pro drogový test Drug Wipe 5SP, který použila hlídka policie, a současně návod k použití tohoto drogového testu. Měl pochybnosti o tom, že se jednalo o přípustnou zkoušku, protože byla provedena zřejmě podvodnou testovací soupravou.

VI. Posouzení věci krajským soudem

27. Žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)], osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).
28. Žaloba není důvodná.
29. Žaloba, kterou žalobce zaslal krajskému soudu, byla velmi obecná. Již v ní však tvrdil, že bylo napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné. Krajský soud se proto v první řadě zabýval touto namítanou nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí, protože pokud by totiž shledal tuto námitku důvodnou, musel by bez dalšího napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení. Nelze se zabývat hmotně právní otázkou věci za situace, kdy zkoumané rozhodnutí neobstojí po stránce formální. Obecně přitom platí, že s institutem nepřezkoumatelnosti je potřeba zacházet nadmíru obezřetně a vyhradit jeho užití pouze tam, kdy vady v odůvodnění rozhodnutí svou povahou reálně brání soudu v tom, aby rozhodnutí správního orgánu přezkoumal (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, ze dne 28. 8. 2007, č. j. 6 Ads 87/2006-36, ze dne 25. 4. 2013, č. j. 6 Ads 17/2013-25, ze dne 29. 7. 2016, č. j. 4 Azs 107/2016-25, či usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2017, č. j. 2 As 196/2016-123). Pro úplnost je potřeba dodat, že správní orgán, stejně jako soud, není povinen reagovat a vyvracet jednotlivě každou dílčí námitku, pokud své rozhodnutí jako celek logicky a přesvědčivě odůvodní (srov. zde nálezy Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III ÚS 989/08; rozhodnutí Ústavního soudu jsou dostupná na www.usoud.cz).
30. Krajský soud posoudil napadené rozhodnutí z hlediska naplnění kritéria přezkoumatelnosti a konstatuje, že nezjistil žádné vady či jiné závažné nedostatky, které by přezkumu napadeného rozhodnutí bránily. Krajský soud nemá pochyby o srozumitelnosti rozhodnutí. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, proč žalovaný odvolání žalobce zamítl. Napadené rozhodnutí je logické, bez vnitřních rozporů. Napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jelikož se z něj podává, z jakého skutkového stavu žalovaný při posouzení odvolání žalobce vycházel, tak rozhodná právní úprava. Z odůvodnění lze též bez obtíží seznat i úvahy a myšlenkové postupy, které k vydání napadeného rozhodnutí žalovaného vedly. Napadené rozhodnutí přilehavě a v dostatečném rozsahu reaguje na v odvolání vznesené námitky, jakož i na veškeré pro věc rozhodné skutečnosti. Krajský soud uzavírá, že argumentace žalovaného užitá v odůvodnění

napadeného rozhodnutí svou povahou odpovídá jak poměrům řešené věci, tak i požadavkům zákona.

31. S ohledem na to, že krajský soud neshledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným, zabýval se následně jeho nezákonností. Jak již krajský soud uvedl, žalobce zaslal soudu toliko velmi obecnou žalobu. V ní – kromě nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí – namítal, že správní orgány nerozhodovaly na základě obsahu spisu, zejména svědeckých výpovědí, ale na základě jím vytvořených domněnek. Měl za to, že správní orgán odňal žalobci právo na spravedlivý proces. Tato obecná tvrzení žalobce doplnil během ústního jednání. Krajský soud musel v této věci velmi detailně posuzovat, která tvrzení žalobce během ústního jednání lze považovat za doplnění žalobních bodů a která za nové žalobní body, jež nelze z důvodu uplynutí lhůty pro rozšíření žaloby již přezkoumat. Musel vycházet z toho, že žalobu lze rozšířit o nový žalobní bod jen ve lhůtě pro podání žaloby, přičemž je-li nový žalobní bod vznesen až po uplynutí této lhůty, soud k němu nepřihlíží (neprovádí k němu dokazování).
32. Žalobce v žalobě namítal, že správní orgány nerozhodovaly na základě obsahu spisu, zejména svědeckých výpovědí. Konkrétně neuvedl, z jakých výpovědí neměly správní orgány vycházet a jaké podklady ve spisu opomenuly. V této souvislosti krajský soud odkazuje na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle kterého *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej, není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty“* (podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78), a že kvalita vypořádání žalobního bodu se do značné míry odvíjí od kvality jeho formulace (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 7. 2013, č. j. 9 Afs 35/2012-42). Je třeba vycházet z toho, že pokud žalobce v žalobě vytkne napadenému správnímu rozhodnutí vady jen v obecné rovině, aniž by poukázal na zcela konkrétní skutečnosti, v nichž spatřuje pochybení, lze na tyto obecné námitky reagovat rovněž pouze v obecné rovině. Není totiž úkolem soudu, aby nahrazoval činnost žalobce při formulaci žalobních námitek a sám je dotvářel (srov. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 10. 11. 2021, č. j. 55 A 85/2020–104 odst. 46-47, obdobně ze dne 13. 4. 2023, č. j. 51 A 26/2022-73, odst. 13). S ohledem na obecnost námitek, která nebyla rozvedena ani při jednání soudu, krajský soud uvádí, že se správního spisu a rozhodnutí správních orgánů se nepodává, že by správní orgány nevycházely ze všech provedených důkazů, opomněly se důkazy zabývat či je hodnotily v rozporu s jejich obsahem. Správní orgány hodnotily výpovědi svědků – policistů v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu. V rozsudku ze dne 21. 1. 2016, č. j. 6 As 126/2015–42, Nejvyšší správní soud formuloval a odůvodnil následující závěr: *„Policistu lze obecně považovat za nestranného a věrohodného svědka, neprokáže-li se v konkrétním případě něco jiného. Je tomu tak proto, že policista zásadně nemá na věci a jejím výsledku jakýkoli zájem, vykonává jen svoji služební povinnost, při níž je vázán závazkem, aby případný zásah do práv a svobod osob, jimž by v souvislosti s jeho činností mohla vzniknout újma, nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním zákrokem nebo úkonem.“* Uvedený názor je v rozhodovací praxi správních soudů nadále zastáván (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 5. 2016, č. j. 9 As 124/2015-46, nebo ze dne 27. 9. 2016, č. j. 1 As

176/2016-41). V posuzované věci správní orgány vycházely z výpovědi tří policistů, které si vzájemně neodporovaly, na jejich postupu neshledává krajský soud nic nezákonného.

33. Při jednání soudu namítal žalobce nedostatky v poučení žalobce ze strany policistů. Měl za to, že pouze rozvádí námitku uvedenou v žalobě, tedy že bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces. Krajský soud má za to, že v tomto případě se jedná o hraniční případ, zda se jedná o rozšíření žaloby či o rozvedení v žalobě uvedeného žalobního bodu. S ohledem na tuto skutečnost námitky týkající se nesprávného poučení žalobce projednal věcně. Žalobce během jednání soudu dále brojil proti vlastnímu měření jiných návykových látek v těle žalobce, fungování měřicího zařízení Drug Wipe. Je třeba zdůraznit, že v posuzované věci žalobce nespáchal přestupek spočívající v ovlivnění jinou návykovou látkou, ale podstatou přestupku je to, že žalobce neuposlechl výzvu k podrobení se vyšetření. V této věci tak žalovaný neprokazoval, zda byl žalobce skutečně ovlivněn jinými návykovými látkami či nikoli. Dle krajského soudu je tak veškerá argumentace žalobce týkající se vlastního měření, měřicího zařízení Drug Wipe mimoběžná. Navíc tyto námitky byly učiněny až po lhůtě, která je stanovena v § 71 odst. 2 s. ř. s. pro doplnění žaloby. Krajský soud má tak za to, že je nelze ani při nejširším výkladu podřadit pod žalobní bod namítající porušení spravedlivého procesu. Z uvedených důvodů k opožděně uplatněným žalobním bodům krajský soud nepřihlédl (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Azs 27/2004-74, nález Ústavního soudu sp. Zn. I. ÚS 1534/08).
34. Krajský soud se tak dále zabýval námitkami, že žalobce nebyl policií řádně poučen.
35. Podle § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu je řidič kromě povinností uvedených v § 4 dále *povinen podrobit se na výzvu policisty, vojenského policisty, zaměstnavatele, ošetřujícího lékaře nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem (dále jen „jiná návyková látka“).*
36. Dle § 20 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně zdraví *„[o]rientačnímu vyšetření a odbornému lékařskému vyšetření je povinna se podrobit osoba, u které je důvodné podezření, že pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky vykonává nebo vykonávala činnost, při níž by mohla ohrozit život nebo zdraví svoje nebo jiné osoby nebo poškodit majetek.“*
37. Dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu *„[f]yzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích se v rozporu s § 5 odst. 1 písm. f) a g) odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti nebyla ovlivněna alkoholem nebo jinou návykovou látkou.“*
38. Ve vztahu k prokazování ovlivnění alkoholem § 20 odst. 3 zák. o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek stanoví, že spočívá-li orientační vyšetření v dechové zkoušce provedené analyzátozem alkoholu v dechu, který splňuje podmínky stanovené jiným právním předpisem, odborné lékařské vyšetření se neprovede. To znamená, že přítomnost alkoholu v krvi je možné prokázat na základě samotného orientačního vyšetření formou dechové zkoušky (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 12/2012-21). V případě vyšetření ovlivnění jinou návykovou látkou zákon obdobné pravidlo nestanoví. Ke shledání viny za spáchání deliktu spočívajícího v řízení vozidla pod vlivem jiné návykové látky nepostačuje pozitivní test slin ani pozitivní test moči, ale je především nutné, aby řidič

měl pozitivní test krve (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 10 As 281/2016-38). Z toho vyplývá, že pokud je orientačním vyšetřením zjištěna přítomnost jiné návykové látky, musí být za účelem potvrzení či rozptýlení podezření o ovlivnění jinou návykovou látkou vždy provedeno lékařské vyšetření (NOVOPACKÝ, Daniel. § 5 Povinnosti řidiče. In: Novopacký, Daniel; Vetešník, Pavel; Bezděkovský, Karel Zákon o silničním provozu. Komentář [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2025-10-30]. ASPI_ID KO361_p12000CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.).

39. V posuzované věci tak policisté měli povinnost bez dalšího – na rozdíl od věcí týkajících se alkoholu v krvi – učinit výzvu k podrobení se odbornému lékařskému vyšetření a poučit žalobce o následcích nepodrobení se tomuto vyšetření automaticky, což splnili. Z oznámení o přestupku ze dne 24. 10. 2023 na č. l. 1 správního spisu krajský soud zjistil, že je zde uvedeno, že byl žalobce vyzván k provedení orientačního vyšetření ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou. Žalobce se dle oznámení orientačnímu vyšetření podrobil s pozitivním výsledkem (AMP/MET). Dále z oznámení vyplývá, že lékařské vyšetření s odběrem biologického materiálu nebylo provedeno a že se žalobce po výzvě a poučení odmítl lékařskému vyšetření podrobit. V oznámení je uvedeno sdělení dvou policistů, pprap. J. a R. (sdělení vlastnoručně podepsali), že žalobce oznámení odmítl podepsat. Druhá strana oznámení obsahuje poučení, taktéž na této straně je uvedeno, že se žalobce odmítl podepsat. V úředním záznamu ze dne 24. 10. 2023 je uvedeno, že „následně byl zákonně vyzván pprap. R. k lékařskému vyšetření s odběrem biologického materiálu v Podhorské nemocnici v Bruntále, kdy se po opakovaném řádném zákonném poučení a možných sankcích přítomných policistů se odmítl podrobit“. Shodně vypovídal dne 28. 12. 2023 svědek pprap. R., který uvedl, že žalobce vyzval k podrobení se lékařskému vyšetření a poučil jej, že když se vyšetření nepodrobí, bude na něj nahlíženo jako na osobu pod vlivem návykových látek, bude mu zadržen řidičský průkaz, hrozí mu zákaz řízení motorových vozidel a pokuta. Žalobce poučení porozuměl, a i přes opakované poučení svědka R. a pprap. J. se odmítl vyšetření podrobit. K dotazu zástupce žalobce svědek R. konkrétně popsal učiněnou výzvu a poučení. Žalobce poučil o tom, že orientační vyšetření nepostačuje, je třeba lékařské vyšetření, které může výsledek vyvrátit nebo potvrdit. Sdělil žalobci, že neuposlechnutím výzvy může žalobci hrozit větší sankce než při zjištění jiné návykové látky. Prap. J. během svědecké výpovědi dne 28. 12. 2023 sdělil, že se snažil žalobci vysvětlit, jak probíhá lékařské vyšetření a i to, že pokud není pod vlivem návykové látky, bude pro něj lepší, aby se lékařskému vyšetření podrobil. Zopakoval žalobci, jak na něj bude nahlíženo a jaké sankce mu hrozí. Přesto žalobce lékařské vyšetření odmítl. Uvedené výpovědi svědků potvrdil i třetí svědek, nstržm. R. Krajský soud má z uvedených důkazů za prokázané, že žalobce byl řádně vyzván a také poučen o povinnosti podrobit se lékařskému vyšetření a o následcích odmítnutí takového vyšetření. Je třeba zdůraznit, že skutečnost, že byl vyzván k podrobení se lékařskému vyšetření, žalobce v soudním řízení ani ve správním řízení nikdy nečinil spornou. Taktéž v průběhu soudního ani správního řízení nenamítal, že by jej policisté řádně nepoučili o následcích nepodrobení se lékařskému vyšetření. Žalobce námitku týkající se poučení koncipoval tak, že jej měli policisté poučit „dle § 13 zákona o policii“, konkrétně měli žalobce poučit o právu nevypovídat a zákazu sebeobviňování, a neučinili tak. V této souvislosti odkázal na poslední odstavec úředního záznamu ze dne 24. 10. 2023, č. j. KRPT-275966-1/PŘ-2023-070110. V něm je uvedeno: „řidič po zákonném poučení dle § 61 z. č.

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M.P.

273/2008 Sb. K celé věci uvedl, že žádné návykové látky neužívá, ani žádnou neužil. Dále uvedl, že užívá léky proti bolesti, po kterých by asi neměl řídit, ale nevěděl, jak se jmenují. I po poučení se odmítl podrobit lékařskému vyšetření, proč odmítl se nevyjádřil. Pouze uváděl, že nevěřil lékařům, nenechá do sebe píchat jehly, a když byl COVID, tak do nás dávali drogy. Dále se nevyjádřil odkud jel, pouze uváděl, že musí domů, jelikož má doma otevřená okna a nemocné psy. Ke své osobě uvedl, že bydlí na adrese svého trvalého bydliště, kde si přebírá veškerou korespondenci, a není kontaktní na žádném telefonním čísle, datové schránce ani e-mailu“. Z uvedeného odstavce dle žalobce vyplývá, že kdyby byl o právu nevypovídat a zákazu sebeobviňování poučen, tak by žádné takové skutečnosti policistům nesdělil. K tomu krajský soud sděluje, že žádná ze skutečností, které uvedl žalobce v shora citované části úředního záznamu, nebyla zohledněna při posuzování předmětného přestupku. Pro správní orgán bylo rozhodné, že se žalobce nepodrobil lékařskému vyšetření, aniž by řešil, proč tak žalobce neučinil. K zásahu do práv žalobce s ohledem na jeho tvrzení v úředním záznamu nedošlo. Žalobce neuvedl nic, co by se dalo považovat za sebeobvinění, jeho výpověď nebyla ve správním řízení jakkoli použita či zohledněna při řešení daného přestupku.

40. Žalobce taktéž namítal, že jej policisté nepoučili o tom, že měl právo sám žádat o provedení lékařského vyšetření. Zástupce žalobce odkazoval na stranu 2 oznámení přestupku ze dne 24. 10. 2023. Na této straně je uvedeno poučení o povinnosti řidiče podrobit se lékařskému vyšetření, o možnosti policistů zadržet řidičský průkaz. Zástupce žalobce však odkazoval na třetí tam uvedené poučení, a to, že podle § 67 zákona o policii „*odběr krve musí být proveden, požádá-li o to osoba podezřelá z přestupku. Poskytovatele zdravotních služeb a zdravotnické zařízení, kde má být odběr krve proveden, určí policista, který rovněž zajistí provedení rozboru odebrané krve poskytovatelem zdravotních služeb. Náklady spojené s dopravou osoby do zdravotnického zařízení, odběrem krve a jejím následným rozбором hradí osoba, která o něj požádala; pokud je touto osobou osoba nezletilá, která není plně svéprávná, hradí tyto náklady její zákonný zástupce*“. Krajský soud uvádí, že v nyní posuzované věci policisté učinili kvalifikovanou výzvu, aby se žalobce podrobil lékařskému vyšetření. Možnost žádat lékařské vyšetření se uplatňuje zejména u přestupků týkajících se existence alkoholu v krvi, pokud policisté chtějí vycházet toliko z dechové zkoušky. Má-li řidič za to, že je dechová zkouška nesprávná a skutečně alkohol nepožil, musí být poučen o tom, že výsledek dechové zkoušky může zpochybnit provedením lékařského vyšetření. V nyní posuzované věci však taková situace nenastala. Policisté nevycházeli z měření na místě spáchání přestupku, ale následné lékařské vyšetření sami požadovali. Za této situace neměli povinnost žalobce poučovat o tom, že má možnost sám žádat o vyšetření, když jej k absolvování sami vyzvali. Jiná situace by nastala, pokud by se žalobce odmítl podrobit orientačnímu vyšetření na přítomnost jiné návykové látky. Pokud by poté požadoval sám provedení lékařského vyšetření, měli by policisté povinnost mu to umožnit (blíže rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 5. 2017, č.j. 9 As 36/2017-45). Tak tomu v posuzované věci nebylo, žalobce se orientačnímu vyšetření podrobil a z důvodu pozitivního výsledku jej policisté vyzvali k lékařskému vyšetření vyzvalo. V jejich postupu krajský soud neshledal žádné pochybení. Krajský soud pro úplnost připomíná, že i v případě, kdy se krevní testy učiní na základě žádosti řidiče, vybírá zdravotnické zařízení policista; žalobce by tak byl v totožném postavení, jako u vyšetření na základě výzvy učiněné policistou, na jeho právech a povinnostech by se nic nezměnilo. Argumentace žalobce tím, že by disponoval více právy,

kdyby krevní testy požadoval on a ne policista, není správná. Krajský soud ze shora uvedených důvodů shledal námitky týkající se nepoučení žalobce nedůvodnými.

41. Žalobce dále rozsáhle namítal skutečnosti týkající se fungování policie, znalců, správních řízení, krevních testů, obecně bez konkretizace rozhodnutí odkazoval na rozhodnutí ESLP. Krajský soud tato tvrzení nepovažoval za žalobní body ale za vyjádření osobního názoru zástupce žalobce, proto se jimi v rozsudku blíže nezabýval.

VII. Závěr a náklady řízení

42. Krajský soud dospěl ze shora uvedených důvodů k závěru, že napadené rozhodnutí netrpí nedostatky, pro které by bylo na místě žalobě vyhovět. Žalobu proto jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
43. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl ve smyslu § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení mu tudíž přiznána nebyla (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 16. října 2025

Mgr. Jana Volková
samosoudkyně